СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 135. Джерзи Сіті, Н. Дж., второк, 12. червня, 1928. VOL. XXXVI. No. 135. Jersey City, N. J., Tuesday, June 12, 1928. THREE CENTS.

ПЕРЕД ОТВОРЕННЄМ РЕПУБЛИКАНСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ СПОДІЮТЬСЯ НОМІНАЦІЇ ГУВЕРА

АЛЕ ЙОГО ПРОТИВНИКИ ЩЕ ДАЛІ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ.

КАНЗАС СИТІ, 10. червня. — Завтра отвирається тут конвенція републиканської партії, що має встановити плятформу сеї партії при сьогорічних виборах та іменувати кандидата партії на уряд президента Злучених Держав.

Настрій делегатів сильно за Гувером, в котрого номінацію мало хто сумнівається. Все таки опозиція проти сеї кандидатури ще не втихає, та організується довкола особи Ловдена.

Гувер знова відніс у комітеті партії кілька побід, збільшивши значно число своїх прихильників серед делегації. Одиноким поважним противником уважають Кулиджа, але сей видно рішучо не хоче кандидувати.

На конвенцію приїхав нині секретар скарбу Мелон, який мав мати при собі якусь заяву Кулиджа; та Мелон заявив, що чутки про те неправдиві.

Фармерські організації постановили заявитися явно проти Гувера; мають вони остерегти заряд републиканської партії, що номінація Гувера розібє партію. Сі погрози фармерів не викликують великої віри.

БАНДИТ ПОВІВ ВИЛОМ З ТЮРМИ.

ВЯЗНІ ПОБИЛИ СТОРОЖА Й ВТЕКЛИ.

ШИКАГО, 10. червня. — Чарлз „Лимпі" Клевер, один зі шайки бандитів, які напали на почтовий віз зелізниці в Евергрін Парку, південному передмістю Шикага, минувшого лютого та забрали 133,000 долярів, утік нині з повітової тюрми в Гвітоні, де він вижидав свого суду.

Змовившися з чотирома другими вязниками, Клевер напав на вязничного сторожа; вони побили його банькою молока по голові до безпритомности та втекли на шерифовім автомобілі. Вязники відгрожувалися машиновим крісом, що вбють кождого, хто до них підійде.

СТРАЙК ТКАЛЬНЯНИХ РОБІТНИКІВ ТРЕВАЄ ДАЛІ.

НЮ БЕДФОРД, Месечузетс, 10. червня. — Страйк 27,000 ткальняних робітників місцевих фабрик почав нині девятий тиждень свого існовання.

Обі сторони стоять далі на своїм становищи; фабриканти кажуть, що вони не вступлять ні на одну точку від свого приказу зарядити 10-процентову знижку, а робітники кажуть, що вони на знижку ніколи не підуть.

Декотрі юнії вже не можуть платити допомоги й відносяться до громадянства о допомогу для страйкарів. Фабриканти пускають серед робітників пропаганду, в якій вичисляють, що робітники стратили досі в зарібку 5 міліонів долярів.

АМЕРИКА Й ФРАНЦІЯ НЕДАЛЕКІ ВІД ПОРОЗУМІННЯ.

ОСТАТОЧНО ВЖЕ ЗГОДИЛИСЯ НА СУТЬ І РОЗГЛЯДАЮТЬ ТІЛЬКИ ФОРМУ УГОДИ.

ВАШИНГТОН, 9. червня. — Американський і французький уряд уже дійшли до порозуміння щодо основ угоди проти війни. Тепер ходить їм тільки о форму сеї угоди. Америка добивається, щоби Франція приняла первісний начерк американського уряду.

ЕПИСКОП, ПОСТРІЛЕНИЙ СВЯЩЕНИКОМ, ПОМЕР.

ЧАРЛЗТОН, Савт Каролайна, 10. червня. — Вилієм Гері, епископ протестантської епископальної церкви, котрого недавно постріляв у епископській канцелярії Дж. Г. Вудворд, священик сеї церкви, помер нині в місцевому шпиталі.

Вудворд мав бути дещо помішаний на умі. Він згинув сейчас від власної кулі, тоді, як його жертву відставлено до шпиталя, де він через цілий майже тиждень боровся зі смертю. Його приятелі не говорили йому про самовбийство Вудворда.

ПОЛІСМЕН ПОСТРІЛИВ ГАЗЕТЯРСЬКОГО ХЛОПЦЯ.

НЮ ЙОРК, 10. мая. — Гарі Пікарельо, 14-літний школяр, котрий у вільні від шкільних занять хвилі помагає родичам продажею газет, вертав нині домів, коли на нього скричав детектив. Перестрашений хлопчина став утікати. Детектив стрілив за ним й ранив його тяжко в плече. Хлопчина присів і дався піймати.

Але тут прохожі вже пізвали полісмена й арештували детектива. Сей виправдується тим, що він узяв хлопця за злодія. Поліційний уряд його сейчас завісив в урядованню.

ВЖЕ ПОЧАЛИСЯ ВИСТУПИ ПРЕЗИДІЯЛЬНИХ КАНДИДАТІВ

ШИКАГО, 10. червня. — Боротьба за уряд президента вже почалася. Норман Томас, соціялістичний кандидат на уряд президента, хоча він певно не має найменчої надії на вибір, виступив тут з політичною промовою, в котрій звернувся передовсім проти кандидатури Ал. Смита.

Норман Томас говорив, що прихильники Ал. Смита мають клопіт зі звязками Ал. Смита з демократичною організацією в Ню Йорку Тамані Гол. Ся організація мала колись таке [illegible] виставляти кандидата з неї. [illegible] Ал. Смита й [illegible] пускають аргумент, що теперішня Тамані Гол се зовсім друга організація. Норман Томас говорив, що Тамані Гол лишилася такою, як колись була.

НЕЩАСТЯ З СОВІТСЬКИМИ КОРАБЛЯМИ.

Виглядає, що совітськими кораблями не дуже безпечно їхати. В місцевости Темрюк на Кубаньщині затонула парова лодка, на котрій було 80 дітей, 34 дітей стратило при тім життя. В пожарі корабля Лев Толстой коло Дніпропетровська на Україні стратило життя 19 пасажирів. Між погибшими був проф. Ступін з Київського Політехнічного Інституту. Погинули самі пасажири першої і другої кляси; пасажири 3 кляси всціли виратуватися. Моряків з того корабля поарештовано, крім капітана і двох моряків. Побачивши огонь, вони перші поскакали в воду, аби ратуватися, а не робили ніяких старань, щоби ратувати пасажирів.

АРТИСТ - БАЛЄТМАЙСТЕР АВРАМЕНКО В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Вінніпеґський „Український Голос" пише:

Довідуємося, що артист-балетмайстер Василь Авраменко закінчив свою школу українських національних танків у Вінніпеґу й на запрошення українського громадянства в Америці відїхав до Щикаго, де виступить на Світовій Жіночій Виставі 25-го травня.

В скорому часі В. Авраменко організує трупу, з котрою думає поширювати український національний танок по Стейтах.

Українське громадянство Вінніпеґу бажає нашому артистові-балетмайстру як найкращого успіху.

Віримо, що українське громадянство Америки так прихильно і щиро поставиться до праці В. Авраменка, як то робило громадянство Канади.

ЗБУЇ ГУЛЯЮТЬ.

В селі Горбачах, пов. Львів, оноді по півночи три збуї видерли діру в стрісі Теклі Пазуняк, влізли до хати і зажадали від ґаздині, щоби видала їм всі гроші, які має. Коли ґаздиня казала, що грошей не має, один бандит вдарив її в голову багнетом. Опісля грабівники розбили скриню, забрали одежу вартости 95 зл. і повтікали. — В повіті городецькім три Жиди з Немирова їхали з ярмарку. Напали їх збуї і зрабували їм все, що везли, позабирали годиники і готівку 183 зл. На крик Жидів жандарм, що був недалеко, стрілив на пострах, але одна куля трафила зрабованого Жида, а збуї втікли.

ЗЛА ПОГОДА ЛИШЕ ДЛЯ ЖИДІВ.

Совітські ґазети приносять вістку, що морози на Україні мали знищити в жидівських кольоніях засіви на 10 до 100 відс. Рівночасно сі ґазети кажуть, що „стан засівів на Україні вдоволяючий". Виходить, що мороз чіпався лише жидівських засівів, а селянські оминав. Совіти повинні оскаржити сей „мороз" за антисемітизм.

ПОЖАР.

Семилітний хлопчина в Тейсарові, пов. Жидачів, спричинив огонь, який знищив 9 господарств разом з будинками [illegible] 3 корови і 6 телят. Три особи попарилося при ратованню. Шкода виносить 60,000 зол.

НУЖДА, БРАК ДОРІГ, БРАК НАСІННЯ, ТИСЯЧІ БЕЗРОБІТНИХ...

Орган польських соціялістів „Дзєннік Людови" (ч. 106 з 10 травня ц. р.) пише:

„В косівському повіті протягом 9 літ було 5 старостів. Перший із них після року чесної праці заощадив собі грошенята і кулив собі фільварок. Другий із них... скінчив урядову карієру в криміналі. Третього, любимця бувшого воєводи Юристовського, перенесено з Косова, як він твердив, на власну просьбу...

„Всі ці панове старости мали відповідно дібраних помічників-урядників.

„Наймолодший урядовець староства після двох місяців енерґічного урядовання мав уже гроші на коні та на брички...

„Староста і підчинені урядовці стало перебували на комісіях, за які населення примушене було платити величезні суми.

„Коли всі нормальні комісії вичерпалися, панове полустили віжки фантазії. Один урядник впав на цікавий помисл: скликав млинарів із цілого повіту і заявив, що промислові свідоцтва, які вони мають, невідповідають доходові з їхніх млинів. В косівському повіті є кількасот водних млинів. Хлопи зачали просити й урядник згодився видати їм нові свідоцтва під умовою, що заплатять вперід відповідну суму на комісійні видатки.

„Теперішний староста др. Унгер вернув до старих політичних метод. Не знає, чи не хоче знати української мови, котра по рецепті вшехполяків зовсім непотрібна для урядника на кресах. Знову розпочалися постійні подорожі урядників по комісіях.

„Зрештою, най промовлять факти: Перед місяцем приїхав сюди станиславівський воєвода. Др. Унгер, по старим добрим традиціям, приняв гостинно пана воєводу. Банкет коштував 1500 зол. Ці гроші заплатила каса повітового виділу.

„В повіті нужда, брак доріг, брак насіння на засіви, тисячі безробітних, а тут сиплються гроші, ллються вина, коняки, гуде люксусовий автомобіль, кланяються до пояса голодні люде"...

ДБАЮТЬ ПРО РЕДАКТОРІВ.

В еспанському парляменті в Мадриді предложено проект закону, який приписує, яких правил має редактор придержуватися в писанні в ґазеті; означує платні для редакторів; заповідає основання шкіл журналістики, які редактори мусять покінчити, заки вступлять до праці; виключає від занять у ґазетах нефахових журналістів і вкінці визначує їм по вислуженні емеритуру.

ЗЛОДІЙСЬКЕ СЕЛО.

Село Передільниця, пов. Добромиль, славне з того, що там не переводяться злодійства. Недавно там арештовано цілу ватагу злодіїв. Через те між поліцією і злодіями ведеться безнастанна війна. Оноді хтось стрілив через вікно до хати, де міститься поліція. Слідство виказало, що цього допустився Андрій Саган, караний кілька разів за крадіж. Він хотів пімститися на одним поліцаєві, що вів слідство проти батька Сагана.

ГОЛОДОВА СМЕРТЬ НА ГРОШАХ.

В Лодзі жив чоловік з жінкою, Марцель і Емілія Банах, в дуже бідній хатчині. Він мав 70, а вона 58 літ. Нужда і голод завжди панували в їх хаті. Перед кількома днями пішла Банах по милостиню до уряду громадського і просила, щоб її з чоловіком приняли до дому убогих, бо в дома нема чим поживитися. Уряд громадський виплатив їй 30 зл., щоб мали з чого жити до кінця квітня, а опісля обіцяв приняти їх до дому убогих. В означенім реченци приїхала громадська підвода, яка мала відвезти обоїх до закладу. Коли громадські санітети увійшли до хати Банахів, побачили, що Банахова тяжко хора лежить у ліжку, а біля неї труп її чоловіка. Стверджено, що старий Банах умер з голоду, а Банахова також з тої самої причини тяжко захорувала. Санітети хотіли її відвезти до дому убогих, але вона сказала, що лишень тоді згодиться на це, як їй допоможуть забрати те все, що має в сінњику. Як ні, то воліє тут умирати. Санітети обіцяли помогти, а тоді Банахова казала їм розпяти сінник, на котрім лежала. Санітети здивувалися дуже, коли знайшли векслі на кількасот зол. і досить багато золотих монет по 5 і 10 рублів. При Банаховій знайшли також тих 30 зл., які вона одержала від громадського уряду на прожиток. Виявилося теж, що векслі виставили люде, які в Банахів позичили гроші. Показалося, що обоє воліли з голоду вмерти, як ужити грошей на поживу і скупарство загнало їх до гробу, бо Банах вже вмер, а Банахову взяли до шпиталя, але лікарі кажуть, що вона не виздоровіє.

ПОЖАР СОДОМИ І ГОМОРИ.

Біблія оповідає, що Господь Бог покарав мешканців міста Содоми і Гомори за їх гріхи, а саме огненний і сірчаний дощ спалив ці міста разом з мешканцями. На тім місці, де були міста Содома і Гомора, є нині соляно-сірчане озеро, зване Мертве море, бо в нім ніяке сотворінне жити не може. Славний німецький хемік і фізик др. Беерсдорфер довго студіював околицю Мертвого моря і врешті оголосив, що відкрив причину спалення міст Содоми і Гомори. Відкрив він місця, на яких ще не затерлися сліди великого вогню, розслідив їх докладно і набрав переконання, що той огонь, що спалив Содому і Гомору, повстав від удару грому в нафтовий поклад, який також тепер в великій скількости находиться на дні Мертвого моря. Др. Беерсдорфер пише, що доля Содоми і Гомори легко могла стрітити американське місто Клівленд, коли грім вдарив у запаси нафтової ропи в Бовлінґ Ґрін і запалив їх з такою силою, що лишень новочасні середники ратівничі з великим трудом той пожар загасили.

ЖИДИ ВТІКАЮТЬ ІЗ ПАЛЕСТИНИ.

Жидівська телеграфічна аґенція подає, що в 1927 році виемігрувало з Палестини загально 6,000 осіб, з того 5,072 Жидів. В тому числі близько 4,500 се Жиди, які тільки недавно прибули до Палестини.

ВСЯ ЗАЛОГА „ІТАЛІЇ" ЖИВА

АЛЕ ЇЇ ПОЛОЖЕННЄ ТЯЖКЕ, З ДВОМА РАНЕНИМИ.

КОПЕНГАҐА, 9. червня. — Останні вістки від залоги італійського кермового бальона „Італія", що вибрався був на північний бігун та загинув був на кілька днів, стверджують, що вся залога бальона жива. Вони вже покинули бальон та всіми силами міряють до найблизчої стації траперів.

Їх положенне незвичайно тяжке. Вони розбилися на два відділи, з котрих один має всіх сильніших учасників та має на цілі прибути до людських осель наперед та поспішити відтак з допомогою другому. До того другий відділ несе зі собою двох членів залоги, покалічених при осіданню бальона.

Їх подорож стрічається з тяжкими перешкодами. Обі части находяться на величезних ледових кригах, які уносять вітри й водні струї. Деколи струя несе їх у доброму напрямі, а деколи відбиває їх від їх цілі.

Між відділами получення нема.

З кількох місцевостей вислано їм на поміч кораблі.

„САДЕРН КРОС" ПРИЇХАВ ДО СІДНІ.

НЕБУВАЛЕ ПРИНЯТТЄ ТОВПОЮ.

СІДНІ, Австралія, 10. червня. — Літак „Садерн Крос", на котрому чотирох летунів, двох Американців і двох Австралійців, перебуло всю дорогу зі Сан Франциско до Австралії, прибув сюди нині, покінчивши тим свій лет, що виносить 7,800 миль.

На летничому поли вижидали їх небувалі товпи народу, що числили кількасот тисяч людий. Запал товпи був безконечний. Серед натовпу летунів малощо не роздушили.

62-ЛІТНА ЖІНКА ЛЕТИТЬ З АНГЛІЇ В ІНДІЮ.

ПОЛЯКИ ВСЕ ЩЕ ЗБИРАЮТЬСЯ...

ЛИМП, Англія, 10. червня. — 62-літна княгиня Бедфорду вилетіла нині з двома англійськими летунами в дорогу до Індії. При вилеті їх літак зачепився за електричні дроти й малощо не розбився. Кажуть, що один з летунів покалічився, але літак полетів далі в свою дорогу.

З Парижа доносять, що польські летуни, які заповідали свій прилет до Америки на річницю польської конституції третого мая, все ще в Франції збираються до того лету. Сим разом упевняють своїх прихильників, що вилетять у середині сього тижня, як тільки дозволить погода.

СВЯТКУЮТЬ ПОВСТАННЄ З ВОЄННИХ РУЇН.

РЕЙМ ВІДБУДОВАНЕ ЗАВДЯКИ ЧУЖІЙ ПОМОЧИ, ГОЛОВНО АМЕРИКИ.

РЕЙМ, Франція, 10. червня. — Се місто, славне своєю катедрою, що є прекрасним памятником архітектури, святкувало нині своє воскресенне з воєнних румовищ.

Підчас війни знищено не тільки високі будівлі й славну катедру, але й ще 15,000 домів у додатку. Нині все те майже вже зовсім відбудоване. На врочистости були представники французького уряду та вихваляли поміч чужих країв, головно Америки, при відбудові міста.

ЧАНҐ СКЛАДАЄ КОМАНДУ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ АРМІЇ.

ВИПОВНИВ ОБІЦЯНКУ.

ШАНҐАЙ, Китай, 10. червня. — Чанґ Кай-Шек, командант побідних націоналістичних армій Китаю та предсідатель націоналістичної військової ради, зложив свій військовий уряд та заявив, що буде від тепер посвячуватися тільки мирним горожанським заняттям. Заряд військовими справами обняла військова рада.

Свою резиґнацію мотивував він своєю обіцянкою, даною при обниманню уряду, коли він заявив, що як його армія побідить, то він зложить свій військовий уряд. Він признає остаточною побідою своєї армії заняттє міста Пекина.

НЕ ПОДАЮТЬ ЩЕ НІЧОГО БЛИЗЧЕ ПРО ЗГОДУ МІЖ РИМОМ І МЕКСИКОМ.

РИМ, 10. червня. — Мексиканський епископ Руїс де Морелія заявляє, що папський уряд ще не розглядав точок згоди між Мексиком і римо-католицькою церквою та що тепер ще передчасно говорити про зміст сеї умови.

КНЯЗЬ ГОГЕНЦОЛЕРН БЕРЕТЬСЯ ДО ПОЖИТОЧНОЇ РОБОТИ.

ГЕМЕЛЬМАРК, Німеччина, 10. червня. — Жиґмонт, один зі синів пруського князя Генрика, брата бувшого німецького цісаря Вільгельма, виїхав до Середної Америки, щоби там занятися пасічництвом.

Він наперед займався імпортом меду з Америки, а відтак, побачивши добрий зиск у торговлі медом, самий задумав занятися ховом пчіл.

МОЛИТВОСЛОВ ЗНОВА ПЕРЕД ПАРЛЯМЕНТОМ.

ЛОНДОН, 10. червня. — Справа молитвослова [illegible] церкви Англії, що займала від кількох уже місяців англійську громадянську опінію, стане [illegible] знова перед парляментом.

Сподіються вирішення сеї справи вже сього тижня.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Oorder.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У' Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГУВЕР ЯК КАНДИДАТ

У богато чужоземних ґазетах іде тепер завзята пропаґанда за кандидатурою Гувера на уряд президента Злучених Держав. Зі сеї пропаґанди малоби нібито виходити, що нема тепер в Америці кандидата з такими виглядами на успіх як Гувер. Мовляв, се кандидат, на якого можна покладатися як на певного виграної.

Що Гувер є справді одним з поважних кандидатів, сього не можна перечити. На всякий случай він має більше шансів як котрийнебудь другий кандидат републиканської партії. Одиноким його дійсним суперником можна вважати тільки самого теперішнього президента Кулиджа, але сей уперто заявляє, що кандидувати не думає.

Та хоча Гувер поважний кандидат на номінацію, все таки в самий передодень конвенції він показав цілий ряд таких грубих невдач, що в його вигляди на остаточну побіду при виборах нині вірить щораз менче людий.

У стейті Огайо, приміром, ставав він проти покійного сенатора Вилиса. Вилис певно не був таким серіозним кандидатом, але й по смерти потрафив задержати при собі ще 20 делеґатів, які видно воліли мертвого Вилиса як живого Гувера.

У стейті Індіяні Гувер ставав проти Джима Вотсона, якого вважають за політично змінного, якого найважніші прихильники нині в тюрмі, який вийшов сенатором при послідних виборах тільки з тяжкою бідою. Вийти побідником проти такого кандидата не було трудно. Але Гувер мимо сього втратив вибори в сьому стейті навіть проти Вотсона.

Наконець прийшли правибори в Вест Верджінії. Противник Гувера, сенатор Ґоф, теж не відзначається великими заслугами. З його кандидатури на уряд президента всі сміються. А мимо сього Гувер не потрафив побороти навіть його.

Сі факти показують, що Гувер як кандидат слабий. Своєю особою він не потрафить притягнути собі богато людий. За Гувером можуть бути Росіяне за його акцію в часі російського голоду в 1921-2. роках. За ним можуть бути люди з Далекого й Близького Сходу. Навіть деякі Німці можуть датися здурити новій аґітації, що, мовляв, Гувер походить з німецького роду та називався колись Гофер.

Його особа промовляє до певних кругів великих фабрикантів, але не вдоволяє вона ні троха ні фармерів ні робітників. Сі послідні можуть за ним голосувати хиба з традиційної в Американців партійної льояльности.

НАЙПЕКУЧІЙША НАРОДНЯ СПРАВА

В нашому громадському життю маємо чимало пекучих справ до полагодження. Наш нарід, борячись за своє істнування, мусить мати на увазі, що нам треба розвивати свою народню свідомість при помочи рідної школи, своєї культури і політичної характерности.

Наш нарід рівнож мусить добре розуміти, що лише власними силами ми мусимо скріпляти наше народно-економічне життя і його модернізувати, себто орґанізувати, головно кооперативні інституції, при помочи яких можнаб конкуренцію видержувати з тими народами, які намагаються нас економічно використовувати.

Вкінці, на політичному полі наш нарід **мусить викресати зі себе велику силу, яка проявлялабся в політичній зорганізованости, в ціненню висше народнього добра, ніж приватних індівідуально-особистих інтересів одиниці, в толеранції міжпартійного життя та у жертвенности на вівтар Батьківщини.**

Жертвенність для України мусить бути у нас так вироблена, щоб ми готові були з **любови до народа „положити душу і тіло за нашу свободу"**. Що це значить?! Це значить, що в обороні своїх народних прав кождий дорослий Українець мусить бути готовий, в бою, з оружжам в руці, до загину боротись і побідити ворога. Дальше! Під тим кличем „душу тіло ми положим" треба також розуміти готовість складати матеріяльні жертви на народні цілі. Наша Батьківщина від одних вимагає боротьби з оружам в руках, а від других фінансової помочі.

В недавно минулих роках, а також і сьогодня ми бачимо, що богато молодих людей положило своє молоде життя в боротьбі за кращу долю нашого народа. На наших очах ми бачили богато десяток тисяч синів України, котрі до загину боролись за волю народа. Богато з них в могилах вже, а богато сьогодня окалічілих на війні доживає віку під тином, бо край зубожілий не всилі їх ані як слід викормити, ані огріти у своїй домівці. **Ті то українські інваліди**, бувші члени Української Армії звертаються до братів в Америці і душею **говорять: Ми все віддали за нарід, що ми лише мали — життя й здоровля і за те від української нації хочемо куска хліба і даху над головою.**

Український нарід не всилі тим героям заплатити винагородити за боеві труди, за рани, за страчене здоровля, але всі мусять їх **накормити, одіти та огріти у своїй народній домівці,** бо це людський і моральний обовязок з боку української суспільности, це народний обовязок! Сьогодня кождий, хто себе числить Українцем, хто співає „душу тіло ми положим", мусить добре розуміти, що він має **довг на своєму сумлінню супроти українських інвалідів,** яким за всяку ціну треба дати їсти і збудувати дім.

Розібравши цю справу нашою совістю, ми мусимо справу забезпечення інвалідів освітлити і з політичного боку. Полишенням інвалідів на ласку і неласку долі ми себе виставляємо на сміх перед Поляками, котрі по діявольськи висмівають Українців, говорячи: Дивіться на Українців, які вони нерозумні і недобрі: вони своїх найкрасших синів голодом і холодом мучать; вони хотять мабуть, щоб ми — Поляки, українських інвалідів обходили.

Окрім Поляків з нас підсміхаються всі культурні народи, що ми якось так байдужно відносимося до тих людей, що за народну справу найбільше потерпіли.

Вкінці, ми через незаспокоєння справи українських інвалідів зулиняємо народню роботу, скажу ясно, революційний рух. Яким робом?! Та ось так: як наші молоді революціонери бачать, що за посвяту для народа не можна в разі каліцтва дістати навіть куска хліба, одежини і постелі, на якій можнаб долежати свойого гіркого життя, то всякий запал до боротьби мусить охолонути. Значиться, ми холодимо боротьби за свою державність, а рівночасно самі тую боротьбу своїм недбальством втихомирюємо. Чиж тепер не виходить так, що той, хто не доложить старань, щоб інвалідів нагодувати, одягнути і захистити, попирає Польщу, яка кріпшає внаслідок занепаду запалу до боротьби за українську справу?

На цьому місці треба ще розібрати, чому саме ми, Українці в Америці і в Канаді, мусимо полагодити справу українських інвалідів?

Відповідь на це ось така: Ми, американські Українці, навіть не бачили війни, — ми не натерпілися за Україну стільки, що люди у старому краю; отже ми мусимо і наші цеголки докладати до будови Української Держави. Дальше, ми фінансово в Америці красше стоїмо, як наші брати у старому краю. Вкінці, ми не сміємо дозволити навіть, щоби в старому краю збирано на інвалідів, бо через збирання в краю ми мимоволі будемо охолоджувати запал до боротьби, яка коштує богато життя і здоровля.

Всякі заклики о того рода поміч можуть викликати в молодих боєвиків сумні ремінісценції: **„Не йди, бо як станеш калікою, то байдужна суспільність навіть не заопікується тобою".**

Мені дуже гірко писати цю болючу правду, але роблю це тому, бо місяць червень є на те, щоб думати про інвалідів. Я хочу вірити, що американські Українці, котрі дуже люблять рідний край, цього року ще зберуть $12.000 на будову дому для інвалідів, чим потішать своїх героїв, а всім нашим ворогам докажуть, що ми жива нація, яка вміє цінити борців і боротьбу за Вітчину. На цьому місці я попрошу, іменем своїх товаришів по зброї та інвалідів, о передрук цеї статті в українській американській пресі.

Др. В. Клодницький.

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

427.

Збірка на хрестинах.

Гром. Максим Чубка, член тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94. У. Н. С., в Гамтрамк, Міш., справляв хрестини, на яких предсідатель тов. ім. Івана Франка, від. 146. У. Н. С., гр. Йосиф Пригарський, сказав до присутних гостей кілька слів про Сиротинець У. Н. Союза. Люди зрозуміли потребу такої інституції і жертвували радо на руки підписаного квоту $12.60. (Поіменний виказ жертводавців був оголошений у звіті Сиротинця за березень ц. р.). Василь Гаркавий жертвував на страйкуючих майнерів $1.00, який відіслано 4. квітня ц. р. до Обеднання.

Лев Білик,
секр. 94. від. У. Н. С.

428.

Збірка на гостині товариства.

Тов. ім. Івана Франка, від. 97. У. Н. С., в Пасейку, Н. Дж., ухвалило на річних зборах спільну гостину для своїх членів. Ся гостина відбулася 1. січня ц. р. в гостинниці нашого члена, п. Михайла Кметя. Були присутні майже всі члени згаданого товариства і кілька гостей з инших віддділів нашої організації. Перед самим обідом забрав слово підписаний і завізвав гостей віддати поклін Франкови через повстаннє з місць. Він сказав, що дух Івана Франка повинен заохочувати кождого Українця до щирої роботи народної. Взивав також усіх до згоди і любови організаційної. Секретар тов. Михайло Табачук заявив, що якби всі Українці були переняті духом Івана Франка, то вже нині мали би напевно свою власну державу. По промові тов. Василя Сметани і Йосифа Сагайдака, члена 182 від. У. Н. С., підписаний попросив присутних о якусь жертву на Сиротинець У. Н. Союза. Гості зложили $9.50, які були виказані поіменно у звіті Сиротинця за березень.

Михайло Припхан,
предс. 97. від. У. Н. С.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

По короткій а тяжкій недузі помер Семен Плосконос, член братства св. Николая, від. 120. У. Н. Союза у Вудлавн, Па. Покійний мав лише 35 років, а лишив по собі жену та четверо дітей, з яких найстаршому 6 років. Небіжчик вступив до У. Н. Союза 15. квітня 1913 року в Мекаду, Па., а в році 1922. взяв переступний лист до відділу 120, до якого належав аж до смерти. Вдова зі сиротами складає щиру подяку за скоре виплаченнє посмертного в сумі $1000, а рівночасно кличе всіх, хто ще не належить до Союза, вступати, бо тільки своя рідна організація подбає в нещастю.

За уряд:
В. Монастирський, секр.

Після повороту з подорожі.

Господиня (до наймички): Щож, Ганю, пильнувала ти кота і пташків?

Ганна: О так, лише забула дати котові їсти.

Господиня: То він голодував бідний!

Ганна: О ні. Він зїв папугу й обох канарків.

В суді.

— Хочете розвестися з вашою жінкою, а які маєте до цього причини?

— Знамениту партію, пане судде!

Її голос.

— На цій ґрамофоновій плиті є кілька слів, сказаних моєю жінкою.

— Це чудовий винахід. Кождої хвилі можете почути її голос.

— Ще чудовіше це, що кождої хвилі можу примусити її замовкнути. На жаль, лише в ґрамофоні!

В. Кедровський.

1917 РІК.

(130)

— Як це так „достаточно" по вашому? — питаємо.

—А вот от Центр. Ради 15 человек, да от Всеукраинской Ради Войскових Депутатов — 3 места.

— Ну, та цеж буде 18 місць представництву 35-ти міліонового народу, майже на дві тисячі делеґатів. По якій же це аритметиці так гарно вираховано?

— Нет, ви не прави, ведь наверно будут Украинци от другіх общих ґруп і орґанізацій, как їх члени, а ето даст безусловно значітельное чісло ваших націоналістов.

Дарма було спорити й переконувати руссоцентристів в неслушности їх гадки, щоби не сказати більшого.

Побачивши, що тут зовсім не помилка, зовсім не випадковість, що Ґенерального Комітету немає, ми скористувалися тим, що Центральна Рада прислала тільки 9 делеґатів і вписалися в число делеґатів від Центральної Ради.

Нарешті ми в помешканню. Тут чути страшний галас, як кажуть, „Содома й Гомора". Ведеться шалена закулісова аґітація, намічаються ріжні бльоки, ґрупи і другі обеднання. Ціла низка таких аґітаторів-орґанізаторів обліплює кожного нового депутата й по своєму, або „накачує" його, або переконує, доказує, умовляє, то що. Цю роботу ведуть не тільки делеґати зїзду, але очевидно спеціяльно прислані аґенти ріжних партій. Як вдалося, зорієнтувавшись, вияснити, то найбільш інтензивна підготовча праця велася большевиками. Приходилось дивуватися, як ріжні аґітатори, не будучи членами наради, забрались в помешкання театру, яке, здається, так суворо охороняється „революційними салдатами" від входу до нього „посторонніх".

Один за другим підбігають і до нас ріжні аґітатори, інформатори, словом „накачувателі". Але зачувши на запитання: „От какой военной орґанізації ви, товаріщі?" відповідь, що ми від Українського Комітету, відскакують від нас мов ошпарені. Очевидно ми не входимо в їх розрахунки, або просто є для них занадто „контр-революціонери шовіністи", з якими безнадійно балакати. Лише большевики заводили з нами свої аґітаційні розмови, змисл яких, коротко кажучи, був той, що Далой саґлашателей! Далой слуг буржуазії! Далой аґентов Корнілова" і спеціяльно для нас додаток: „Да здравствует самоопределеніе народов, вплоть до отделенія!" Инші ґрупи, як я вже сказав, з нами, військовими, не говорили. Не знаю, яке відношення їх було до цивільних делеґатів Центральної Ради.

Нарешті величезний театр переповнений вщерть. Прибуло більше ніж 1700 делеґатів.

На сцені, де улаштований стіл для президії й катедри для промовців, зявляється голова Совіта Робочих і Салдатських Депутатів Чхеідзе. Схарактеризував коротенько причини, що привели до скликання цієї наради. Причини ці можна резюмувати так: Надзвичайно тяжке внутрішне становище держави; не цілком ясне питання війни й миру; необхідність утворити міцне революційне правительство, яке, опираючись на ввесь революційний нарід, повелоб Росію до світлої майбутности. Вкінці свого вступного слова він запропонував обрати президію Наради.

Президія була обібрана в складі 33 членів. Між ними Чхеідзе (голова), Церетелі, Авксентєв, Чернов та инші. З Українців у президію увійшов член делеґації від Центральної Ради М. Порш.

По виборі президії перший забрав слово голова Правительства й верховний головнокомандуючий Керенський.

— Слово належить голові совіта міністрів Александру Федоровичу Керенському! — виголошує Чхеідзе.

В льожі Правительства (б. Царська), в глибині театру просто сцени, над головним середнім входом, встає Керенський. Сходить в низ і зявляється в салі, прямуючи до сцени. Його стрічають гучними оплесками представники міських дум, земств і виконавчих комітетів, кооперативів, економічних орґанізацій, ріжних дрібних і декого з військових. Жадних оплесків не чути з лав представників національних орґанізацій, лівих есерів та большевиків.

Тут треба зазначити, що взагалі большевики виявили надзвичайну свою фракційну здисциплінованість і зовнішню однодушність.

Заложивши свою праву руку за полу військового свого „френча", Керенський, в акторській позі театрально-траґічним голосом почав свою промову.

Не знаю, може на когонебудь його манера говорити й робить велике позитивне враження, мені-ж вона здавалась, завжди коли я його чув, а особливо тепер, занадто схожою на „паясні̇чанье". Всі його вигуки надмірним голосом, всі його широкі жести, ґримаси, похитування головою, притупування ногами та бігання по авансцені, а також в глиб і вперед, повторюю знову, робили на мене просто гнетюче враження. Жалість зявлялась, що революційним самодержцем всієї бувшої імперії є такий гістеричний тип кльовна. Може в дійсности воно не так було, може Керенський справді був людиною залізної волі, як то він намагався показати формою, прийомами, а почасти й окремими реченнями своєї промови, але в мене було враження протилежне.

У досить довгій промові, складеній з коротких окремих речень, часто зовсім не звязаних одне з другим, він немовби то виправдувався в своїй вині щодо корніловського виступу. Довго він на цьому зупинився, але виясни ти так, щоб сказати: „дійсно він тут не при чім", йому, на мою думку, не пощастило. Щось залишилось недоговореним і богато дечого невиясненим.

Скаржучись гірко на пануючу анархію, він, надзвичайно гнівно погрожуючи, заявив, що він одержав з Гельсінфорсу*) телеґраму про те, що 15. вересня „самочинно" розпочинає свою працю Фінляндський Сойм, на двері якого російським революційним урядом накладено печатки.

Коли він сказав далі, що російська фльота й залога Гельсінфорсу заявили, що не позволяють тимчасовому правительству чинити насильства над фінським народом, почулися гучні оплески на честь фльоти й війська з лав представників національностей, большевиків, а також меньш рясні з лав представників місцевих совітів.

Це страшенно роздратувало Керенського й він несамовитим голосом прохарчав-прокричав: „Ми знаем, кто нам в Фінляндії ізменіл!" і кинув свій гнівний зір в бік лав, де сиділи представники національностей.

Не знаю, чи хтонебудь тоді зрозумів цей вигук, але я добре зрозумів. Він був направлений на адресу того народу, якому в Києві той же Керенський погрожував своїм „Рукі прочь!", а в Москві на „Государственном Савещеніі", в якому Українці участи не брали і яке було прелюдією корніловського виступу, він на адресу відсутних Українців говорив: „Скажі мнє, кто дал тебє 30 сребренніков"?

Тоді в Москві цим Керенський кидав пляму на український рух, обвинувачуючи його в зраді Росії та в „предательстві брата Москаля" за „німецькі марки". Це характерна замітка до схарактеризування огидно-брутальної московської душі, що скрізь бачить підкупство, безідейність і „предательство" московських інтересів.

Гістеричний викрик Керенського на Демократичній Нараді був викликаний тим, що майже вся Гельсінфорська залога, а також значна частина команд Фльоти, що стояла в Гельсінфорськім заливі, складалися з Українців. Коли Гельсінфорська Українська Рада довідалась, що петербурське правительство хоче вжити проти Фінів військо „для подавленія їх самочіннаво осуществленія своїх національних стремленій", запросила Ґенеральний Комітет, як бути, Комітет телеґрафічно-ж відповів, що Українцям не треба виступати проти Фінів, а навпаки, при потребі підтримати їх.

Крім того з тою-ж метою „подавленія" тимчасове правительство, замісць умовленого повороту на Україну 21 корпусу, задумало одну дивізію його послати в Фінляндію. Звичайно, Ґенеральний Комітет рішуче запротестував проти цього, заявляючи, що таке поступовання уряду є ніщо инше як провокація, коли військо одного пригнобленого народу, який бореться за своє визволення, гнобитель кидає проти другого такого-ж пригнобленого народу, щоби здушити його визвольні змагання. Відповідна-ж телеґрама була надіслана в корпусну й дивізійну ради. Висилка дивізії у Фінляндію була „замята", але дивізія ця була кинута на праве крило північного фронту в прибалтійські болота, де далеко від залізниць і ріжних баз терпіла страшні муки, поки не була остаточно знищена Німцями.

До цього „Ми знаем, кто нам ізменіл в Фінляндії" Керенський знайшов можливим на всеросійській нараді офіціяльно пустити непровірену чутку, що ніби то німецька ескадра, ознайомившись зі станом річей, наближається до Фінського заливу, щоби висадити у Фінляндії десант. Ця неправдива чутка, яка вже на другий день була спростована, викликала чулий відгук в серцях легковірного натовпу, (гадаю, що це найліпше опреділення цієї „Наради") російської демократії, що викликало хуртовину гніву до тих, хто висловив своїми оплесками співчуття тактиці фльоти й війську в Гельсінфорсі.

(Дальше буде)

*) Столиця Фінляндії.

Учитель пояснює ученикам користь, яку люди мають із звірят, із мяса, волосіння, шкіри, костей, навозу.

— Люди їдять приміром мясо звірят, а що роблять із кістьми?

Ученик: Кости кладуть на краю тарілки.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

—o—

ФРЕКВИЛ, ПА.

Що з нами?

Хто живе в нашій громаді і приглядається нашому життю, сумно хиба похитає головою, коли йому залежить на добрі громади і нашій народній справі. Здається, що луч світла не доходить до нашої громади. Бо колиб ми гляділи на другі народи, а хоч би на Жидів, то таки опамяталися би і звернули з дороги крайної ліни і недбальства. Бо по других громадах цвите якесь життя. Люде сходяться, радять, уряджують ріжні національні свята і походи, святкують память Шевченка і Франка, протестують проти смертного засуду невинних наших героїв, а у нас — ні сліду про все. Наша хата з краю. Наші діти не виступають на ніяких американських святах чи на концертах, як то буває по других громадах. В нас нема збірки на якусь народну ціль.

В нас такий рутенський дух в церкві і в громаді, що вже і забрали портрет Шевченка з церковної галі. І якеж кому добро з того всего?

Чи не краще, щоби ми були дійсними людьми і правдивими Українцями, щоб ішли в парі з сотками тисяч наших тутешних імігрантів, чи щоб ми западали і пропадали в тюрмі. Я думаю, що в нашій громаді знайдеться ще кілька щирих громадян, що все те возьмуть під розвагу, а всі миразом возьмемося до іншої як досі роботи. Бо так далі йти не може.

Трофим Тренич.

—o—

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Добре діло.

Минулого тижня я вичитав в „Канадійському „Фармері" допись бувшого старшини У. Г. А., який через переслідування Ляхів мусів покинути рідний край і поїхати до Канади шукати щастя. Але й тут йому не повелось, він втратив ногу і лишився без жадних засобів до життя. Отже я з власної ініціятиви звернувся до добрих людей і зібрав $17.-30, які вислав на адресу цього нещасливого. Жертвували: М. Федитник $1.00; І. Гулька, І. Іванюк, В. Головчак, І. Лисак, оп 50 цнт. На спільному обіді української прав. парохії на Сикат стріт $8.30; В. Хромий, В. Дідик, В. Нагайло по $2.00. Гроші вислано на адресу: W. Stongrat, 754 Westen Rd., W. Toronto, Ont., Canada.

Василь Нагайло.

В цій діяльности Гука дасться розріжнити три фази. Перша, це звичайне донощицтво до поліції про життя серед українського студенства в часі, коли боротьба за український підпольний університет була в повному розгарі.

Опісля поліція, спонукана активними виступами У. В. О., старається добратися до осередка організації й тому доручає Гукові старатися ввійти в звязки з людьми, що їх поліція підозріває в приналежности до У. В. О. Гук, в цій другій фазі своєї діяльности, шукає зближення до поодиноких молодих, рухливих Українців, та рівночасно пантрує за людьми, що є на чорній лісті польської львівської поліції. Також при всіх більших арештах, що обильно спадали на львівських Українців, арештувала поліція все з певною ціллю Гука, при чому всаджала його в таку келію, що в ній сиділи люде, від яких годі було добути зізнань. Для закриття властивої цілі арештування Гука оголошувала тоді преса в роді „Цодзенної", що арештовано „небезпечного вивротовца Міхала Гука" і т. п. Ці часті, короткотревалі арештування Гука не тільки що не принесли поліції бажаних успіхів, але теж не змогли збудити довіря до його особи.

Коли ці практики польської поліції не принесли бажаних користей, доручає вона слідити загальне українське життя у Львові. І це є третя фаза його роботи. Гук починає слідити всіх рухливіщих Українців у Львові. Звичайно можна було біля нього завважити ріжних підозрілих типів, з якими він порозумівався відповідними знаками. В цьому часі повстає вже в Гука страх перед здемаскуванням. Він стало скриває місце свойого перебування, чи мешкання. Питаний, з чого жие, дає неясні відповіди й крутиться цілими днями без ясно означеної цілі й без заняття.

Найбільше рухливим стає Гук знова у вересні й жовтні 1927-го року. Тоді він появляється на улицях, на яких його перед тим ніхто ніколи не бачив, а саме в районі вулиць: Зеленої, Яблоновських, Вагилевича, В. Поля, Замойського, Шевченка, Кохановського, Пекарської, Гловінського, Личаківської, Піярів та Петра й Павла й зникає стало в районі Личаківської вулиці. Не можна було однак точно прослідити, в якому домі він зникає, аж до 26-го вересня. Цього дня крутиться він вулицею Кохановського від 35-го числа вгору, переходить на вул. Пекарську й звідси на Личаківську й вулицею Францішканською заходить до поліційного комісаріяту при вул. Курковій. В слідуючих днях теж знікає стало в цьому районі. Подібне донесення надходить рівнож від иншої обсерваційної стійки, при чому доносять, що бачили Гука й на других вулицях, але завсіди в районі Личаківської дільниці. Дня 29-го вересня появляється Гук на вул. Пекарській, прямує до Личаківського цвинтара, де зустрічається зі своїм приятелем К., щось йому розказує й опісля вскакує до переїзджаючого трамваю й відїздить на вулицю Петра й Павла в долину Личаківської. Инша обсерваційна стійка доносить, що Гук подався тоді з Личаківської вулиці до поліційного комісаріяту при Курковій вулиці. На основі цих звідомлень заряджено обсервацію поліційного комісаріяту при вул. Курковій. Стверджено сталий контакт Гука з поліційним комісаріятом при вул. Курковій.

Туди він заходить або вчасними ранками, або пізними вечерами, однак неперіодично. Велика обережність Гука не давала змоги вислідити його мешкання. На ніщо не придалися інформації адресового бюра львівської поліції, бо всі заподання цьогож бюра були фальшиві. Однак обсервації Гука не залишено. Після деякого часу вдалося врешті вислідити, де він найчастійше ночує й перебуває. Пильна обсервацяі й зібраний відповідний матеріял привели нас до слідуючого заключення: Як довго діяльність Гука ограничувалася до звичайних доносів, не видавалася вона нам аж так шкідливою, щоби треба було її припинювати стрілами; бо якийсь час доноси його були майже без найменшої шкоди для У. В. О., ба що більше, тому, що були вони брехливі, вводили польську поліцію в блуд. Колиж Гук не обмежився на цьому а пішов, як в останніх часах ствердила наша розвідка, на безпосередню провокацію й зумів втягнути в свої сіти деяких несвідомих його ролі молодих Українців, рішила У. В. О. усунути його зпоміж живих. І чоловік, доведений польською поліцією до крайного морального упадку, мусів скінчити свою ролю заслуженою карою. — („Сурма").

ДРІБНИЧКИ.

В першу полярну подорож пустився Португалець Корте Реале в 1500-му році. — Цар Петро Великий в 1713-му році визначив високу нагороду за винахід „перпетуум мобіле", себто машини, яка з власної сили сама булаби в русі. Таже голяндський математик Гюгенс (1629—1695) доказав перший, що збудувати такий апарат не можливо. — Перший наперсток придумав амстердамський золотар Микола Бетшотен у 1684. році та дав одній приятельці як дарунок в день уродин. Щойно 12 літ пізніше якийсь Іван Льотінг став виробляти наперстки на велику скалю. — Найбільші овочі родить пальма на Сешельських островах. Щоби зовсім достигнути, ці овочі потребують десять літ. Горіхи ці є на 45 цм. довгі, а обємом мають 1 метер, важать 40—50 фунтів. — Англія була першою країною, в якій давали патенти. Король Яків видав там перший закон про патенти в 1623. році. — Першу захоронку для дітей-знайдів побудовано в Медіоляні (в Італії) в 787. році. — Славна Моцартова опера „Дон Хуан", виставлена вперше у віденськім театрі (Гофбурзі), перепала була зовсім. — Перші високі школи з управильненими річниками студій та з привілеями повстали в половині 12-го століття. Больонія і Париж були тоді осередками науки. — З документу, який знайдено в бібліотеці на університеті в Гайдельберзі (Німеччина), виходить, що паперові гроші придумав еспанський граф Тенділє. Він у 1484 році роздав своїм своякам карточки паперу, кожда на якусь означену суму. Монети вийшли були йому. Тому, що він точно викупив був ці карточки, то приймали їх радо а купці й собі пішли за примірем Тенділі. Правительства щойно пізніше наслідували графа Тенділе.

— То страшне! Моя жінка має такий звичай, все кластися спати щойно по другій годині по півночі!

— Ах, щож вона робить увесь той час?

— Жде на мене.

ГИДОТА.

—o—

Час до часу, завдяки непорозумінням між недавніми приятелями, вилазить на верх правдиве обличча польських лівих партій. Перед двома роками ми мали нагоду довідатися, що один з проводирів „Незалежней Партії Хлопскей (майже комуністи) — пос. Воєвудскі стояв на услугах дефензиви (політичної поліції) та давав інформації про білоруських діячів. Тим разом маємо нагоду переконатися про правдиве обличча „Польскей Партії Соціялістичней" (ППС), тої партії, яка всіма силами намагається представити себе перед громадянством своїм і чужим завзятим оборонцем правди й до якої дався втягнути не один десяток українських робітників, збаламучених кличами міжнародного братерства.

Пані Аліція Белціковска, польська публіцистка, закинула прилюдно польським соціялістам, що їх визначні члени стояли на услугах польської політичної поліції (дефензиви). П. Белціковска стверджує це авторитетно, бо... й вона сама служила в дефензиві... Під теперішню пору п. Белціковска є приклонницею уряду Пілсудского й тому вважала за відповідне здемаскувати дволичність польських соціялістів: з одної сторони боротьбу з милим її Пілсудскім, з другої — службу в дефензиві. Що в цьому мачали пальці й инші чинники, яким ішло про знищення ППС, в цьому нема сумніву. Але мотиви, із-за яких ми маємо можність довідатися про правдиве обличча ППС-ів, для нас байдужі. Важні самі факти.

„Є публичною тайною в ППС — пише п. Белціковска — що декотрі, навіть визначні її члени співпрацювали з політичною поліцією. **Який відсоток політичних вязнів завдячує своє вязнення соціялістам зпід стягу ППС — тяжко устапити.** Між иншими працював у дефензиві посол (і тепер він послує) Маліновскі. В централі дефензиви того посла дуже цінено. **Після конференцій з ним наступали звичайно численні арешти й ревізії".** Як далі стверджує п. Белціковска — ППС завдячує свій розвиток у Люблині (по-де праці пос. Маліновского) саме співпраці Маліновского з дефензивою. Бо разом нищили комуністів, завдяки чому ППС мала вільне поле до ділання. Наприкінці п. Белціковска зазначує, що посол Маліновскі не був відокремлений, бо й другі менше або більше визначні члени ППС співпрацювали з дефензивою й то не всі... безінтересовно.

Читаєш ці ревеляції і вже навіть не дивуєшся. Цеж уже такі загально-відомі речі, вони так до ППС „пасують", що й сумніви ніякі не родяться в голові щодо їх автентичности. Здивувати може хіба святе обурення соціялістів, з яким приходиться стрічатися в соціялістичних ґазетах. Їхні письмаки й далі „обурюються" й роблять міни жертв. Та ледви, чи це їм щонебудь поможе.

А якаж користь і наука з того для нас? Є, й то не мала. Бо може хоч ці вимовні факти проговорять до переконання наших апостолів співжиття й орієнтації на ліві течії у польському громадянстві. Бо нема ріжних таборів у польськім громадянстві. Є один, нам добре відомий, і цілі в нього однакові. Ріжниця тільки в тактиці. Одні явно й славно виступають у правдивому світлі. Другіж на устах мають гарні слова й публично навіть розпинаючись в обороні поневолених, в дійсности дають інформації дефензиві, навіть цінніші ніж хтонебудь инший, бо завдяки своїй дволичности можуть лекше вкрастися в тайни будучих деліквентів. Це треба знати всім Українцям і витягнути з того відповідні консеквенції.

ДЕЩО ПРО ПРОВОКАТОРА ГУКА

По довірочним відомостям, що їх мала У. В. О., був Гук уже від 1922-го року на послугах польскої львівської поліції. На підставі цих ще непрослідженних відомостей дано відповідні доручення членам У. В. О., позбирати поодинокі виступи Гука з давніщих часів, звернути пильну увагу на його спосіб життя й пильно слідкувати за його теперішньою діяльністю. Виявилося, що Гук крутився зпочатку серед українського студенства, серед якого мав деяких знайомих. Поодинокі подвиги Гука, з певного періоду часу, дали підставу зорієнтуватися точніще відносно його діяльности. У висліді цього Провід У. В. О. розтягнув над Гуком стислу контролю, що усунула всякі сумніви відносно його провокаторської ролі.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць май 1928 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	361.54	139.	64.20
2.	176.46	140.	45.69
3.	69.72	141.	24.67
4.	79.50	142.	104.52
5.	77.31	143.	20.93
6.	34.52	144.	51.46
7.	193.02	145.	45.36
8.	172.60	146.	95.03
9.	125.08	147.	371.46
10.	182.30	148.	10.16
11.	7.93	149.	40.11
12.	110.85	150.	20.09
13.	40.66	151.	74.97
14.	65.63	152.	69.44
15.	41.92	153.	18.53
16.	40.52	154.	42.35
17.	26.53	155.	309.58
18.	106.89	156.	87.27
19.	9.19	157.	39.63
20.	155.36	158.	29.83
21.	55.76	159.	60.00
22.	85.10	160.	77.54
23.	29.49	161.	104.24
24.	117.47	162.	48.49
25.	42.33	163.	89.93
26.	33.67	164.	87.84
27.	46.88	165.	96.87
28.	158.66	166.	16.02
29.	166.55	167.	35.56
30.	71.51	168.	132.22
31.	133.36	169.	38.06
32.	38.86	170.	173.09
33.	63.56	171.	40.37
34.	108.22	172.	27.34
35.	17.28	174.	32.24
36.	78.72	175.	94.15
37.	66.34	176.	35.70
38.	226.90	177.	70.70
39.	113.33	178.	39.82
40.	34.59	179.	162.22
41.	38.14	180.	7.43
42.	103.20	181.	132.04
43.	61.59	182.	131.77
44.	148.66	183.	104.27
45.	176.91	184.	7.33
46.	36.93	185.	86.44
47.	25.24	186.	62.25
48.	44.16	187.	50.16
49.	17.52	188.	22.94
50.	34.40	189.	38.57
51.	51.21	190.	9.60
52.	33.65	191.	74.35
53.	48.28	192.	61.34
54.	20.05	193.	156.00
55.	52.31	194.	14.72
56.	103.37	195.	33.60
57.	105.13	196.	39.24
58.	91.83	197.	31.28
59.	139.80	198.	55.77
60.	16.43	199.	9.76
61.	56.72	200.	77.14
62.	72.23	201.	52.55
63.	242.48	202.	31.21
64.	68.75	203.	95.05
65.	276.97	204.	68.85
66.	104.05	205.	20.06
67.	128.84	206.	320.48
68.	31.41	207.	45.30
69.	92.11	208.	33.30
70.	247.98	209.	109.88
71.	14.76	210.	35.23
72.	52.94	211.	122.67
73.	85.30	212.	29.18
74.	62.12	213.	267.10
75.	97.48	214.	42.76
76.	224.39	215.	33.00
77.	82.00	216.	37.81
78.	133.27	217.	308.92
79.	3.51	218.	261.05
80.	36.16	219.	51.71
81.	126.54	220.	114.74
82.	51.66	221.	304.33
83.	74.25	222.	19.68
84.	24.59	223.	150.40
85.	108.32	224.	7.69
86.	165.95	225.	31.61
87.	106.25	226.	16.90
88.	6.05	227.	61.87
89.	12.32	228.	52.69
90.	216.77	229.	220.97
91.	207.28	230.	206.16
92.	15.49	231.	54.48
93.	36.88	232.	54.87
94.	188.26	233.	56.73
95.	62.27	234.	132.67
96.	157.33	235.	125.94
97.	58.80	236.	88.08
98.	147.27	237.	161.09
99.	149.09	238.	63.65
100.	71.91	239.	187.07
101.	56.20	240.	12.72
102.	302.37	241.	69.96
103.	61.06	242.	115.67
104.	176.16	243.	92.46
105.	135.34	244.	27.84
106.	203.60	245.	121.27
107.	54.28	246.	33.51
108.	91.33	247.	229.74
109.	94.81	248.	45.33
110.	27.69	249.	31.35
111.	36.91	250.	17.41
112.	159.94	251.	136.96
113.	90.01	252.	47.55
114.	55.21	253.	75.23
115.	13.18	254.	117.92
116.	65.29	255.	68.14
117.	72.43	256.	30.40
118.	72.00	257.	56.14
119.	37.69	258.	30.39
120.	141.39	259.	148.76
121.	84.00	260.	46.52
122.	46.91	261.	19.65
123.	96.94	262.	39.98
124.	92.65	263.	63.64
125.	16.85	264.	21.51
126.	82.68	265.	42.88
127.	99.97	266.	73.28
128.	58.14	267.	38.50
129.	34.55	268.	49.13
130.	207.67	269.	40.22
131.	30.90	270.	137.79
132.	[illegible]	271.	34.48
133.	146.12	272.	7.13
134.	40.56	273.	86.42
135.	113.30	274.	138.88
136.	133.56	275.	77.18
137.	138.11	276.	373.52
138.	44.78	277.	64.18

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
278.	47.49	335.	49.07
279.	8.38	336.	145.32
280.	99.87	337.	14.18
281.	19.55	338.	219.60
282.	168.94	339.	58.66
283.	108.68	340.	20.18
284.	27.41	341.	62.10
285.	35.74	342.	176.36
286.	63.63	343.	21.23
287.	10.97	344.	47.23
288.	379.66	345.	96.05
289.	25.20	346.	18.68
290.	50.87	347.	46.83
291.	26.76	348.	12.52
292.	227.91	349.	53.49
293.	28.69	350.	62.68
294.	45.17	351.	36.27
295.	178.21	352.	50.69
296.	209.48	353.	21.45
297.	12.48	354.	32.74
299.	63.72	355.	42.86
300.	246.69	356.	22.72
301.	99.94	357.	33.39
302.	8.76	358.	41.55
303.	58.33	359.	37.82
304.	36.34	360.	55.48
305.	66.22	361.	258.84
306.	17.45	362.	30.63
307.	28.69	363.	112.41
308.	93.99	364.	226.47
309.	39.87	365.	89.34
310.	36.42	366.	11.50
311.	13.87	367.	192.53
312.	42.44	368.	18.04
313.	13.81	369.	158.04
314.	12.05	370.	190.63
315.	14.98	371.	97.07
316.	208.35	372.	12.33
317.	93.99	373.	23.05
318.	105.46	374.	15.69
319.	24.60	375.	25.62
320.	79.72	376.	10.01
321.	104.84	377.	9.89
322.	29.89	378.	14.00
323.	47.07	379.	51.62
324.	119.18	380.	19.21
325.	46.81	381.	29.16
326.	136.96	382.	14.39
327.	33.99	384.	89.18
328.	14.37	385.	187.69
329.	15.02	388.	186.50
330.	92.05	392.	15.97
331.	33.45	393.	23.82
332.	59.93	396.	72.80
333.	91.88	400.	52.99
334.	137.43	401.	28.52

З місячних вкладок старих родів обезп. $31,813.37

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
7.	1.34	187.	2.00
10.	90	195.	6.89
16.	1.78	204.	3.53
25.	12.78	206.	14.11
26.	10.90	211.	6.46
29.	3.25	213.	1.72
31.	11.75	217.	15.46
34.	4.76	218.	2.56
37.	1.61	221.	7.17
38.	11.07	229.	3.68
44.	3.69	235.	2.16
49.	4.17	237.	3.05
56.	4.52	239.	19.24
58.	3.55	245.	8.66
59.	12.81	246.	1.29
64.	4.67	247.	8.66
65.	9.18	248.	1.71
67.	2.68	251.	2.00
78.	3.66	253.	2.01
83.	6.65	266.	8.08
84.	2.41	271.	1.70
85.	6.75	276.	6.58
87.	6.64	277.	1.72
91.	2.77	278.	1.35
92.	2.52	281.	14.67
94.	5.89	284.	1.32
97.	16.19	292.	2.06
99.	3.55	295.	10.72
100.	2.00	301.	1.74
102.	7.59	309.	5.07
106.	3.26	322.	2.04
110.	7.70	323.	4.19
112.	3.91	324.	1.90
130.	14.63	326.	11.73
131.	5.49	332.	1.99
133.	4.97	333.	2.45
137.	3.54	336.	3.78
138.	3.58	338.	12.62
142.	38.65	344.	3.56
143.	2.57	346.	2.51
144.	13.05	350.	1.70
147.	7.87	357.	8.43
160.	27.14	359.	4.62
163.	4.22	361.	12.66
167.	4.70	363.	5.69
168.	5.70	366.	4.73
177.	20.35	372.	11.34
179.	2.67	382.	4.31
181.	1.61	385.	7.99
183.	2.04	388.	3.99

З місячних вкладок нових родів обезп.	$ 629.28
Разом від членів	$32,442.65
Процент від бондів	1,112.50
Процент від моргечів	1,719.00
Сирітські части по бл. п.:	
Михайло Баберус, в. 217	83.33
Катерина Кішко, в. 78	500.00
Мих. Тирнавчук, в. 78	390.00
Михайло Шуст, в. 261	600.00
Анна Куйбіда, в. 114	1,000.00
Разом	$37,847.48

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Вінцент. Шевчук, в. 171	500.00
Юлія Козопас, в. 34	1,000.00
Катер. Гнатусько, в. 33	500.00
К. Гринишин, в. 147	300.00
А. Лумянський, в. 317	300.00
Варвара Бартощук, в. 139	250.00
Михайло Баберус, в. 217	500.00
Катер. Кішко, в. 78	1,000.00
Марія Задорожна, в. 239	500.00
Мих. Тирнавчук, в. 78	1,000.00
Михайло Шуст, в. 261	1,000.00
Семен Пласконос, в. 120	1,000.00
Анна Марчишин, в. 71	1,000.00
Антін Турек, в. 326	500.00
Гр. Чоподайло, в. 293	250.00
М. Семаницький, в. 65	1,000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Стефан Климко, в. 53	75.00
Петро Войтович, в. 94	25.00
Атанас Жук, в. 102	50.00
Микола Жилка, в. 106	25.00
Дм. Мирка, в. 114	100.00
Андрій Пахолок, в. 139	50.00
Юрко Сенів, в. 163	50.00
Іван Добжанський, в. 165	50.00
Онуфрій Чубай, в. 206	25.00
Онуфрій Опалка, в. 230	25.00
Михайло Даців, в. 239	50.00
Андрій Волський, в. 245	100.00
Юрій Нищук, в. 253	75.00
Микита Серкес, в. 293	50.00
Антін Кость, в. 300	50.00
П. Лесиганич, в. 308	50.00
Й. Карпінський, в. 317	50.00
Микола Паламар, в. 330	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Андрій Куземчак, в. 113	900.00
Яків Лазорек, в. 1	127.00
Апольонія Костюк, в. 85	531.00
Іван Маценко, в. 26	934.50
Стефан Цапик, в. 244	130.00

Виплати з фонду адміністраційного.

Свобода за орган	3,972.60
Свобода за праці	594.03
Платня гол. уряду	540.00
Податок від реальности	316.40
За членські відзнаки	763.20
Рент за офіси У. Н. С.	100.00
Інжинір за поміри	35.00
Податок за воду	7.11
Кошти подорожі і дієта гол. предсідателя	34.00
Видатки канцелярійні, почта, телефон і т. п.	37.73
Інвестиції готівки в моргечах	65,500.00
Будівничий за будову дому У. Н. С.	3,564.00
Разом	$91,636.57

ЗІСТАВЛЕННЄ.

Гтівка з кінцем міс. квітня остала	$456,497.90
Прихід за май	37,847.48
Разом	$494,345.38
Розхід за май	91,636.57
Гтівка з кінцем міс. мая 1928 остає	$402,708.81

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$402,708.81
Моргечі	923.430.00
Бонди	511,763.05
Реальність	39,984.41
Друкарня	3,000.00
Разом	$1,880.886.27

Стан довжний:

Фонд посмертний	$1,294,458.20
„ резервовий	281,044.33
„ запомоговий	56,353.08
„ адміністрац.	40,509.01
„ народний	8,499.98
„ конвенційний	27,651.72
„ сирітський	172,369.95
Разом	$1,880.886.27

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць май 1928 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	23.40	54.	50
2.	16.90	55.	7.65
3.	12.60	56.	20.05
4.	2.48	57.	6.75
5.	6.55	58.	10.69
6.	2.50	59.	15.30
7.	25.90	60.	1.80
8.	13.95	61.	5.63
9.	24.08	62.	7.70
10.	5.65	63.	25.90
12.	1.80	64.	6.00
13.	3.40	65.	33.10
14.	1.85	66.	3.15
15.	7.45	67.	13.73
16.	8.60	68.	2.50
17.	2.70	69.	4.05
18.	9.90	70.	24.08
20.	7.65	72.	8.50
21.	7.65	73.	8.10
22.	15.53	74.	3.15
23.	2.50	75.	18.50
24.	16.65	76.	29.93
25.	1.60	77.	7.65
26.	3.55	78.	2.75
27.	3.15	80.	4.28
28.	25.70	81.	7.90
29.	16.40	82.	5.40
30.	8.60	83.	12.38
31.	27.90	85.	11.70
34.	19.50	86.	7.45
35.	2.48	87.	14.20
38.	23.40	88.	90
39.	9.00	89.	3.60
40.	4.05	90.	29.70
41.	2.25	91.	25.00
42.	9.45	93.	3.85
43.	6.00	94.	14.85
44.	19.58	95.	5.80
45.	11.25	96.	12.15
46.	50	97.	10.15
47.	2.55	98.	8.10
50.	5.40	99.	20.95
51.	2.65	100.	7.20
52.	75	102.	26.78
53.	6.30	103.	3.40

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
104.	22.50	247.	31.75
105.	9.70	248.	5.18
106.	4.30	250.	1.35
107.	7.20	251.	12.40
108.	7.65	252.	5.20
109.	9.90	253.	2.70
110.	90	254.	3.60
112.	14.90	257.	3.60
113.	5.85	258.	4.50
114.	7.90	259.	18.23
116.	25	260.	4.95
116.	9.45	261.	2.05
118.	3.60	262.	6.97
120.	16.88	263.	6.30
121.	13.30	264.	2.95
123.	9.45	265.	2.70
124.	14.20	266.	2.75
126.	2.93	267.	3.40
127.	10.35	268.	3.60
128.	7.70	269.	3.60
130.	7.90	270.	18.00
131.	3.60	271.	2.95
132.	18.70	273.	9.25
133.	6.75	274.	11.03
135.	5.50	275.	7.45
136.	18.45	276.	53.35
137.	18.68	278.	9.75
139.	3.85	281.	2.15
140.	90	282.	25.88
141.	68	283.	9.90
142.	11.50	284.	3.60
144.	2.70	285.	4.50
145.	1.80	286.	1.15
146.	9.45	288.	28.00
147.	52.88	289.	3.60
148.	4.50	290.	4.30
149.	7.65	292.	20.25
151.	6.45	293.	1.35
152.	4.25	294.	4.05
153.	2.25	295.	18.25
155.	50.20	296.	10.35
156.	11.05	297.	3.45
158.	1.90	298.	6.75
159.	9.23	299.	2.93
160.	11.05	300.	19.13
161.	9.50	301.	11.48
162.	6.30	302.	75
163.	9.45	305.	2.70
164.	8.60	306.	50
165.	2.95	307.	3.45
166.	2.48	308.	17.85
167.	2.95	309.	2.70
168.	21.40	310.	5.65
170.	11.05	312.	6.70
171.	25	314.	1.60
172.	1.60	316.	22.05
174.	4.10	317.	10.60
175.	6.75	318.	6.53
176.	2.55	320.	8.55
177.	8.10	321.	16.20
179.	23.68	323.	8.10
181.	12.40	324.	13.30
182.	9.90	326.	17.10
183.	3.60	327.	4.05
185.	5.00	328.	2.70
188.	2.50	330.	3.85
189.	3.40	331.	4.50
191.	3.45	332.	6.30
192.	2.70	333.	10.15
193.	8.10	334.	10.35
196.	2.95	335.	3.85
197.	90	336.	13.30
198.	2.50	337.	1.16
200.	13.75	338.	26.35
201.	5.40	339.	9.68
203.	7.66	341.	5.63
204.	3.75	342.	28.60
205.	4.35	343.	2.50
206.	44.10	344.	5.00
207.	4.28	345.	12.85
208.	1.80	346.	4.50
209.	13.05	347.	5.40
210.	4.75	349.	1.60
211.	9.00	350.	2.48
212.	1.80	351.	4.10
213.	20.93	352.	6.30
214.	9.00	355.	3.83
217.	36.00	356.	75
218.	38.70	357.	4.30
219.	4.50	358.	1.30
220.	18.00	359.	2.95
221.	18.00	360.	8.65
223.	22.50	361.	23.20
224.	1.39	362.	8.10
226.	2.00	363.	18.23
227.	4.30	364.	16.42
228.	5.00	365.	12.15
229.	17.80	366.	1.80
230.	21.60	367.	12.38
231.	7.88	368.	75
232.	4.50	369.	25.45
233.	25	370.	8.35
234.	28.60	371.	14.20
235.	5.18	372.	50
236.	4.50	374.	4.05
237.	18.45	378.	1.35
238.	2.95	379.	3.60
239.	20.93	380.	5.40
241.	7.43	381.	4.50
242.	13.30	384.	14.40
243.	18.25	385.	23.40
244.	3.15	388.	13.05
245.	15.10	396.	9.68
246.	3.60	401.	3.83

З місячних вкладок $3,038.50

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Ольга Грибінюк, в. 67	400.00
Йосиф Шак, в. 91	10.00
Йосиф Мельник, в. 295	400.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за праці	271.75
За відзнаки	285.00
Платня помічних сил	252.00
Видатки канцелярійні	14.35
Разом	$1,633.10

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Гтівка з кінцем міс. квітня остала	$72,371.23
Прихід за май	3,038.50
Разом	$75,409.73
Розхід за май	1,633.10
Гтівка з кінцем міс. мая 1928 остає	$73,776.63

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$73,776.63
Моргечі	40,100.00
Бонди	17,318.00
Разом	$131,194.63

Стан довжний:

Фонд посмертний	$98,943.46
„ адміністрац.	32,251.17
Разом	$131,194.63

Теодор Грицей, гол. предс
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

Наречений: Уяви собі, Наталко, я був у ворожки і вона сказала мені, що я до чотирох неділь оженюся з ясноволосою дівчиною. А ти впрецінь чорнява!

Наречена: До чотирох тижнів! А щоби лише тільки клопоту. До чотирох неділь моє волосся вже давно буде біляве!

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З весілля діяльного Січовика і Громадянина.

Дня 2 червня відбулося в укр. православній церкві при 14 ул. в Ню Йорку вінчання гром. Миколи Близнака з п. Марією Лялька.

Ця обставина дала нагоду тутешному громадянству виявити свої симпатії зглядом гром. Близнака, що від літ бере живу участь в нашім народнім життю, піклуючись особливо ревно справою Січової Організації. о. Іванишин вигосив прекрасу промову, в якій підніс заслуги п. Близнака та зложив новобранцям щирі желання.

На весільну забаву прибуло понад 250 гостей.

З нагоди весілля зложив п. Близнак від себе і жінки $50 з призначенням по половині на будову Дому Укр. Інвалідів і на оборону невинно засуджених на смерть.

$18 зібрано між гістьми на оборону В. Атаманчука й І. Вербицького.

Разом $68 відослано до Обєднання.

Д. Г.

—o—

ВІЛІНГ, В. ВА.

На рідний край.

На вічу Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 101 Української Народньої Помочи, предсідатель В. Когут завізвав членів до жертв на рідний край та боєвий фонд, на що присутні щиро відгукнулися. Жертви зложили: М. Горечко, В. Когут, М. Дуткевич, П. Канюк, В. Раковський, по $1.00; І. Шелева, С. Грушкевич, І. Ковальчик, В. Козак, В. Яськів, П. Вітенко, П. Пилипчук, Т. Тихоневич, В. Шпак по 50 цнт.; М. Зень, А. Папа, І. Пастернак, А. Совяк, К. Трилецький по 25 цнт.; поза вічем: H. Hainsting $1.00; E. D. Deagel $1.00 (Американці). Разом $12.15, які переслано до Обєднання.

М. Дуткевич.

КИРИННИКАМ.

Є в Америці панове,
Що, мов пес на сіні,
Пожиточного не роблять,
Лиш саму кириню.

Кидаються на всі боки,
Немов пси скажені,
Трискотять наче сороки,
Щирі та ретельні.

На Обєднанне скакають
Сичать, мов гадюки,
До грошиків певно хочуть
Запхать свої руки.

Та ми, бігме, не вчоращні,
Знаєм, з ким ідемо,
Розуміємо ваш намір,
Нам шляхи окремі.

З тими йдемо, хто будує
Та Ляхам не служить,
Кого польські часописи
Не хвалять — паплюжать.

Обєднання гарно знаєм
І його роботу,
А вам далі бажаємо
Місити болото.

Не подобаєсь вам добра
Народня робота;
До хрунівства, до кирині
Є лише охота.

Що зробило Обєднанне,
Вам у сні не снилось,
А деб ви не проходили,
Зараз все валилось.
Скажу ще вам: памятайте,
Прийде час розплати,
Бо те, що ви наробили,
Будем памятати.

Іван Гельнер,
Січовик з Ню Йорку.

На дверях крамниці купець написав: „Верну за десять хвилин! (а хтось дописав): Я пішов лише на склянку пива. —Смит". Ще нижче дописано: „Прошу заждати, я приведу його з гостинниці! — Смитова".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ